

Sygn. akt IX W 1092/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: starszy sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. N. S.

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2017 r. sprawy

R. K.

syna T. i G. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 11 lutego 2017 r., o godz. 14²⁵ w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki A. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie udzielił pierwszeństwa przejazdu dla kierującej pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) w wyniku, czego doprowadził do zderzenia i uszkodzenia pojazdów, czym spowodował zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **R. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty;

III. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk zasądza od obwinionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. M. kwotę 1000,- (jeden tysiąc) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2017 r. ok. godz. 14²⁵ pokrzywdzony M. M. (1) kierował pojazdem marki M. C. C. o nr (...) jadąc prawym pasem ulicy (...) w O., od strony ul. (...) w kierunku skrzyżowania z ul. (...). Obok nim, lewym pasem jechał obwiniony R. K. kierując samochodem marki A. o nr rej. (...). Po minięciu skrzyżowania z ul. (...), za przejściem dla pieszych, kierujący A. przyspieszył i postanowił zmienić pas ruchu na prawy. Zaczął zjeżdżać w prawo nie zważając

na to, że na pasie tym jest już samochód pokrzywdzonego. Kontynuował jazdę, zjeżdżając coraz głębiej na prawo doprowadzając w konsekwencji do kontaktu prawą stroną pojazdu, jego tylną częścią z lewym bokiem samochodu M..

W następstwie zderzenia w samochodzie marki A. o nr rej. (...) zarysowany został tylny zderzak z prawej strony na wysokości 38-55 cm, zarysowany prawy tylny błotnik na wysokości 33-70 cm, zarysowana felga prawego tylnego koła i zarysowane prawe tylne drzwi na wysokości 26-72 cm. W samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...) powstały uszkodzenia w postaci zarysowanego błotnika lewego przedniego na wysokości 58-85 cm, zarysowanej felgi lewego przedniego koła, zarysowanych przednich lewych drzwi na wysokości 60-66 cm, które nachodziły na błotnik.

Wezwany na miejsce zdarzenia patrol Policji w składzie (...) po dokonaniu oględzin obu pojazdów, wysłuchaniu relacji obu kierujących i uzyskaniu od dyżurnego K. informacji na temat zapisu z kamer systemu (...) wskazał na kierującego samochodem A. jako na sprawcę tego zdarzenia. Jednak wobec jego postawy, wskazywanie na drugiego kierującego jako na zmieniającego pas ruchu, odstąpili od stosowania postępowania mandatowego i zdecydowali o skierowaniu sprawy do postępowania sądowego.

W dniu zdarzenia widoczność, była dobra, jezdnia była sucha, a natężenie ruchu średnie. Obaj kierujący byli trzeźwi, a kierujący samochodem M. przewoził żonę do szpitala w związku z terminem porodu.

(dowody: notatka k. 3, szkic k. 6, protokoły oględzin pojazdów k. 4, 5, wydruk z bazy (...) k. 7-7v, info o karalności k. 23; nagranie z kamer (...) k. 19; zeznania świadków – M. B. k. 48-48v; M. M. k. 48v)

Obwiniony R. K. w wyjaśnieniach złożonych jedynie na etapie czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i stwierdził, że tego dnia jechał lewym pasem ruchu ul. (...) i zamierzał skrócić w lewo w ul. (...). Przed skrętem w tę ulicę kierujący pojazdem M. zmienił pas ruchu i uderzył w jego pojazd na jego, lewym pasie ruchu. On zatrzymał się wówczas i wezwał policję

(wyjaśnienia – k. 12v)

Obwiniony nie podjął wezwania na rozprawę, wysłanego na wskazany przez siebie adres dla doręczeń. Został uznany w trybie art. 139 § 1 kpk w zw. z art. 38 § 1 kpw za zawiadomionego prawidłowo o jej terminie i sprawę rozpoznano zaocznie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na wiarę gdyż są sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami zgromadzonymi przez Sąd.

Niewątpliwie najważniejszym takim dowodem, w pełni wiarygodnym i jednoznacznym jest nagranie z systemu kamer (...) zamontowanych na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...). Na nagraniu tym widać, że w momencie kiedy obwiniony jadąc lewym pasem ulicy (...) mija skrzyżowanie z ul. (...) zaczyna zjeżdżać na prawo (nawet nie informując o zamiarze wykonania tego manewru poprzez włączenie kierunkowskazu) i kontynuuje ten manewr doprowadzając kilkadziesiąt metrów dalej do kontaktu/ zderzenia z pojazdem m-ki M. (...) znajdującym się na tym prawym pasie. Z nagrania tego wynika niezbicie, że kierujący samochodem jadącym prawym pasem nie zmienia praktycznie toru jazdy, jedynie odbija nieznacznie w prawo aby uniknąć zderzenia co mu się nie udaje, a to pojazd obwinionego zmienia zajmowany pas ruchu doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem m-ki M.

Sąd w całości podzielił zeznania świadków zeznających w tej sprawie, a więc zarówno pokrzywdzonego M. M. (1) jak i funkcjonariusza Policji M. B., uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w protokołach oględzin pojazdów oraz szkicu miejsca zdarzenia, a także w opisanym wyżej nagraniu z kamery systemu (...). Należy zauważyć, iż również z zeznań pokrzywdzonego wynika, że obwiniony manewr zmiany pasa ruchu wykonał

bez zachowania szczególnej ostrożności i upewnienia się czy na pasie prawym nie znajduje się inny pojazd, oraz czy manewr ten nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności.

Zagrożenie w ruchu drogowym niewątpliwie powstało w niniejszej sytuacji. Doszło do zderzenia obu pojazdów i ich uszkodzenia na drodze o znacznym natężeniu ruchu, dodatkowo w pojeździe m-ki M. znajdowała się pasażerka, kobieta w zaawansowanej ciąży wiezioną do porodu.

Zgodnie z art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności, winien ustąpić pierwszeństwa przejazdu pojazdowi, który jedzie po pasie, na który on zamierza wjechać. Szczególna ostrożność polega m.in. na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Obwiniony wykonując manewr zmiany pasa ruchu podczas zjazdu na sąsiedni pas nie zachował szczególnej ostrożności, nie obserwował we właściwy sposób zachowania innych uczestników ruchu, nie zachował bezpiecznej odległości pomiędzy pojazdami nie ustąpił pierwszeństwa i doprowadził do zderzenia z samochodem pokrzywdzonego.

W świetle przeprowadzonych dowodów, wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 11 lutego 2017 r. o godz. 14²⁵ w O. na ul. (...) kierując samochodem marki A. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki M. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia się pojazdów, ich uszkodzeń oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał tym samym znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust, 1, 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest współmierna do stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego jakim niewątpliwie jest bezpieczeństwo ruchu drogowego, a więc dobro o szczególnie ważnym i podstawowym charakterze. Dodatkową okolicznością bardzo silnie obciążającą obwinionego jest jego uprzednia wielokrotna karalność za wykroczenia w ruchu drogowym, w tym w postępowaniu sądowym (k. 7, 22)

Sąd nie dopatrzył się po stronie obwinionego żadnych istotnych okoliczności łagodzących.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara grzywny nie przewyższa realnych możliwości zarobkowych obwinionego. O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie wskazanych przepisów uznając, że nie ma podstaw do obciążenia nimi obwinionego

Sąd również, na podstawie przytoczonych w wyroku przepisów zasądził od obwinionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego uznając, iż odpowiada ona nakładowi pracy tego pełnomocnika.